

การจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอพนมทอง จังหวัดร้อยเอ็ด
NATURAL DISASTER MANAGEMENT IN THE AREA OF WEANG
SUB-DISTRICT, PHONETHONG DISTRICT, ROI ET PROVINCE

วีรพล พลเยี่ยม¹ พงศ์สวัสดิ์ ราชจันทร์² สุริยา ปัญญจิตร³ วรฉัตร วรวิวรรณ⁴

Veerapol Pholyiam, Pongsawut Rachjun, Suriya Panyajitr, Warachut Wariwun

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) ศึกษาผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอพนมทอง จังหวัดร้อยเอ็ด และ (2) ศึกษาแนวทางการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอพนมทอง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยวิธีการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ผ่านการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มเป้าหมาย 4 กลุ่มคือ 1)นายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 3) ผู้นำชุมชน และ 4) ประชาชน ผลการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ พบว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในตำบลเวียง อำเภอพนมทอง จังหวัดร้อยเอ็ด มีน้ำท่วม น้ำป่าไหลหลากซึ่งเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นจากฝนตกหนักเป็นเวลาหลายวัน ส่งผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สิน เศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครองและผลกระทบจากเชื้อโรคที่มาหลังจากการเกิดภัยพิบัติ รวมทั้งส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนของผู้ที่ประสบภัย ผลการศึกษาประเด็นแนวทางการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ พบว่า ประชาชนในชุมชนมีความรู้พื้นฐานในการรับมือกับภัยพิบัติทุกคน แต่เนื่องจากที่เป็นพื้นที่ที่ไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นเป็นเวลานานกว่า 40 ปี ประชาชนจึงไม่มีการเตรียมความพร้อมหรือป้องกันในการรับมือกับภัยพิบัติ แต่ในการเผชิญเหตุภาวะฉุกเฉินประชาชนทุกคนสามารถรับมือได้เป็นอย่างดี การบรรเทาทุกข์ในภาวะฉุกเฉินก็ได้มีภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีบทบาทให้ความช่วยเหลือและให้ค่าชดเชย ค่าสูญเสียโอกาสในการประกอบ

Received: 2020-10-08 Revised: 2021-01-11 Accepted: 2021-01-18

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะนิติรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ; Roi Et Rajabhat University, Thailand ; Email : veerapolpholyiam@gmail.com

² สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะนิติรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏร้อยเอ็ด Political Science Program in Political Science, Faculty of Law and Politics, Roi Et Rajabhat University. E-mail: seat007@outlook.com

³ สาขานิติศาสตร์ คณะนิติรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด Program in Laws, Faculty of Law and Politics, Roi Et Rajabhat University

⁴ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะนิติรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด Program in Public Administration, Faculty of Law and Politics, Roi Et Rajabhat University

อาชีพ ส่วนประเด็นการฟื้นฟูสภาพและการซ่อมสร้างหลังการเกิดอุทกภัยประชาชนส่วนมากจะฟื้นฟูสภาพภายในบ้าน และมีเทศบาลเข้ามาช่วยเหลือในการฟื้นฟูสภาพชุมชนในส่วนต่างๆ

คำสำคัญ(Keywords): การจัดการ; ภัยพิบัติ; ธรรมชาติ

Abstract

This research article It has research objectives for research 2 items are to study the impact of natural disasters occurring in the Waeng Sub - district, Phonethong District, Roi Et Province. And to study the management of natural disasters in the Waeng Sub - district, Phonethong District Roi Et Province To collect information from key informants who are target groups 4 Groups are 1) President of the Sub - district Administrative Organization 2) Deputy Chairman of the Sub - district Administrative Organization 3) Community Leader and 4) People. The results of the study on the impact of natural disasters showed that the natural disasters that occurred in Waeng sub - district, Phonethong district, Roi et province were flooded with flooded forests. It is a natural disaster that is caused by heavy rain for a time. Many days it affects the body, mind, property, economy, society, politics and government. And the effects of pathogens that come after the disaster As well as affecting the lives of the population of the affected people. The results of the study on natural disaster management guidelines found that people in the community have basic knowledge on how to deal with all disasters. However, as an area where disasters have not occurred for more than 40 years, people have not prepared or prevented disaster preparedness. But in the face of an emergency, all people can cope well. Emergency relief has various sectors. To play a helping role And provide compensation Loss of career opportunities As for rehabilitation and post-flood restoration, most people will restore the condition of their homes and municipalities. To assist in the rehabilitation of the community in various parts

Keywords: Management; Disaster; Nature

บทนำ (Introduction)

องค์การสหประชาชาติ คาดว่าในปี พ.ศ. 2593 ประชากรโลกจะเพิ่มขึ้นเป็น 9,600 ล้านคน และ 19,000 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2643 จากปัจจุบันที่มีประชากรอยู่ 7,200 ล้านคน ซึ่งจะทำให้ความต้องการสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานต่อการดำรงชีวิต ในโลกยุคปัจจุบันมีสูงมากขึ้น ประกอบกับการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเติบโตทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การค้าและการ

ลงทุน จึงต้องมีการแข่งขันและการขยายตัวตามเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งผลที่ตามมาคือทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ถูกใช้อย่างรวดเร็วและฟุ่มเฟือย การพัฒนาต่าง ๆ ที่ไม่คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรลดลง จึงเป็นเหตุให้ระบบนิเวศถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง จากปัญหาดังกล่าวนี้อาจให้เกิดผลกระทบจากธรรมชาติเพราะความเสียสมดุล ที่มนุษย์เป็นคน ก่อและเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติทำให้เกิดภัยพิบัติ ส่งผลต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม (Department of National Disaster Prevention and Mitigation, 2013) ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของสังคมมนุษย์ในวงกว้าง เกิดความเสียหาย ต่อชีวิตทรัพย์สิน ระบบเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมเกินขีดความสามารถที่จะบริหารจัดการได้ จำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นในระดับชาติและนานาชาติ (World Health Organization, 2008) ตั้งแต่ปีค.ศ.2003 - 2012 ศูนย์วิจัย และระบาด วิทยาต้านภัยพิบัติ พบรายงานการเกิดภัยพิบัติทั่วโลกทั้งสิ้น 6,699 ครั้ง มีผู้เสียชีวิตจากภัยพิบัติ 1,149,920 ราย ผู้ได้รับผลกระทบ 2,167,404 ราย คิดมูลค่าความเสียหาย 1,571,681 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐฯ (International Federation of Red Cross & Red Crescent Societies, 2013)

ประเทศไทยตั้งอยู่ในทวีปเอเชีย เป็นพื้นที่ที่มีอัตราการเกิดภัยพิบัติสูงสุดในโลก และตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงและเกินความคาดหมาย เนื่องจากอุณหภูมิของน้ำทะเลระหว่างสองมหาสมุทรมีความแตกต่างกัน ทำให้ต้องมีการเพิ่มขีดความสามารถในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการรับมือมากขึ้น เพราะไม่สามารถลอกเลียนแบบการรับมือแบบเดียวกับภูมิภาคอื่นได้ ดังเหตุการณ์พายุไต้ฝุ่นไห่เยี่ยนหรือไต้ฝุ่นโยลันดาที่พัดขึ้นฝั่งของประเทศฟิลิปปินส์ ระดับความเร็วลมสูงสุดตามค่าเฉลี่ย 1 นาที ที่ 315 กม./ชม. ทำให้พายุไต้ฝุ่นไห่เยี่ยน เป็นพายุหมุนเขตร้อนที่มีความรุนแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ที่ได้พัดขึ้นฝั่ง ส่งผลให้มีผู้ได้รับผลกระทบและไร้ที่อยู่อาศัยประมาณ 11 ล้านคน (Department of National Disaster Prevention and Mitigation, 2013) สถิติภัยพิบัติย้อนหลังของประเทศไทย พบว่าช่วงปี พ.ศ.2532 - 2555 เกิดอุทกภัยมากกว่า 40,000 ครั้ง วาตภัย 36,024 ครั้ง ดินโคลนถล่ม 35 ครั้ง และสึนามิ 1 ครั้ง ซึ่งภัยพิบัติที่พบมากในประเทศไทยคือ ภัยพิบัติธรรมชาติที่เกิดตามฤดูกาล ทำให้การเตรียมความพร้อมต่อภัยพิบัติขนาดใหญ่มีค่อนข้างน้อย (Thai Health Project, 2013) จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าภัยพิบัติมีอุบัติการณ์การเกิดและทวีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อมวลมนุษยชาติอย่างมากมายมหาศาล หน่วยงานภาครัฐและเอกชนของประเทศไทยเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการภัยพิบัติ หลังจากเกิดภัยพิบัติสึนามิในปี พ.ศ. 2547 ซึ่งถือเป็นภัยธรรมชาติที่รุนแรงที่สุดที่เคยเกิดขึ้น ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมากกว่า 30,000 ล้านบาท (National Economic and Social Development Board, 2011) รัฐได้ตราพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550 เพื่อเป็นกฎหมายหลัก ในการบริหารจัดการเมื่อเกิดภัยพิบัติ (National Disaster Prevention and Mitigation Committee, 2010) อีกทั้งผลพวงจากความรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่าง

ต่อเนื่องในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ดัชนีการก่อการร้ายระดับโลก (Global Terrorism Index) จัดลำดับประเทศไทย อยู่ในลำดับที่ 8 จาก 158 ทั่วโลก สร้างความเสียหายทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สินมากที่สุดในกลุ่มประเทศอาเซียน (Thai Health Project, 2013)

ภัยพิบัติต่าง ๆ ในประเทศไทยได้เกิดเพิ่มมากขึ้นและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งเหตุภัยพิบัติ สึนามิ ดินโคลนถล่ม ไฟไหม้ป่า น้ำท่วมจากเหตุฝนตกมาก น้ำล้นเขื่อน น้ำป่าไหลหลาก พายุพัดถล่มบ้านเรือน รวมทั้งภัยพิบัติจากเหตุความรุนแรงทางการเมืองและสังคม เป็นต้น ซึ่งสร้างความเสียหายให้กับชีวิต และทรัพย์สินอย่างประเมินค่ามิได้ ภัยพิบัติจึงมิใช่เรื่องไกลตัวสำหรับคนไทยอีกต่อไป (การจัดการภัยพิบัติโดยเครือข่ายชุมชนเป็นแกนหลัก, 2562 : ออนไลน์)

สถานการณ์สาธารณภัยในปัจจุบันมีแนวโน้มเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและซับซ้อนมากขึ้น ภัยพิบัติหมายถึง สถานการณ์วิกฤตซึ่งขยายวงกว้างเกินกว่าที่กำลังของมนุษย์จะสามารถรับมือได้ ดังนั้น จึงไม่มีระบบที่สมบูรณ์ที่จะใช้ในการป้องกันภัยพิบัติได้ ภัยพิบัติอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ ภัยพิบัติอันเกิดจากธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว น้ำท่วม ดินถล่ม และภัยพิบัติอันเกิดจากน้ำมือมนุษย์ เช่น สงคราม ระเบิด สารเคมีรั่ว (ปรัชญาสวัสดิการและประยุกต์, 2555 : ออนไลน์)

ในวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2562 ได้เกิด “พายุโพดุล” ประกอบกับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมทะเลอันดามันภาคใต้และอ่าวไทยมีกำลังแรง และพื้นที่ตำบลแวง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นหนึ่งในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจาก “พายุโพดุล” เพราะเป็นที่ราบเชิงเขา ดินเป็นดินปนทราย มีแหล่งน้ำไหลผ่านคือแม่น้ำยั้ง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ไม่เคยเกิดน้ำป่าไหลหลากหรือน้ำท่วมในรอบ 40 ปี แต่ในช่วงเดือนสิงหาคมถึงกันยายน พ.ศ.2562 ได้เกิดฝนตกหนักติดต่อกันหลายวันจึงทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลันประชาชนได้รับความเสียหาย อย่างหนักจากภัยพิบัติในครั้งนี้และองค์กรหรือหน่วยงานที่เข้ามาช่วยเหลือประชาชนเป็นอันดับแรกคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีบทบาทภารกิจในการให้ความช่วยเหลือและบรรเทาภัยเป็นลำดับแรกก่อนที่หน่วยงานภายนอกจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือประกอบกับพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2550 มาตรา 20 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งพื้นที่มีหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตท้องถิ่นของตน โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการท้องถิ่น และแผนการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.2554 ได้กำหนดให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่อำนาจการควบคุมปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการฉุกเฉินและเผชิญเหตุเมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้นโดยมีผู้อำนวยการท้องถิ่นเป็นผู้ควบคุมและสั่งการ เพื่อทำหน้าที่จัดการสาธารณภัยที่เกิดขึ้นจนกว่าสถานการณ์จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ พร้อมทั้งจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงถือเป็นภารกิจสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่จะต้องเตรียมความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถในการเผชิญเหตุ และให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยภายหลังจากสถานการณ์สิ้นสุดลง

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นปัญหาและผลกระทบที่เกิดและการจัดการภัยพิบัติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งนี้ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา ผู้วิจัยคิดว่าจะสามารถช่วยให้ประชาชนนำไปเป็นแนวทางในการจัดการภัยพิบัติรับมือภัยพิบัติ เพื่อลดผลกระทบและความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นอีกในครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

การศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์การศึกษาไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ขอบเขตด้านประชากร

งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ รายงานการวิจัย บทความ และเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 16 คน ประกอบด้วย 1) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน 2) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน 3) ผู้นำชุมชน จำนวน 3 คน และ 4) ประชาชน จำนวน 11 คน

2. ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการ รายงานการวิจัย บทความ และเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 16 คน ประกอบด้วย 1) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน 2) รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน 3) ผู้นำชุมชน จำนวน 3 คน และ 4) ประชาชน จำนวน 11 คน

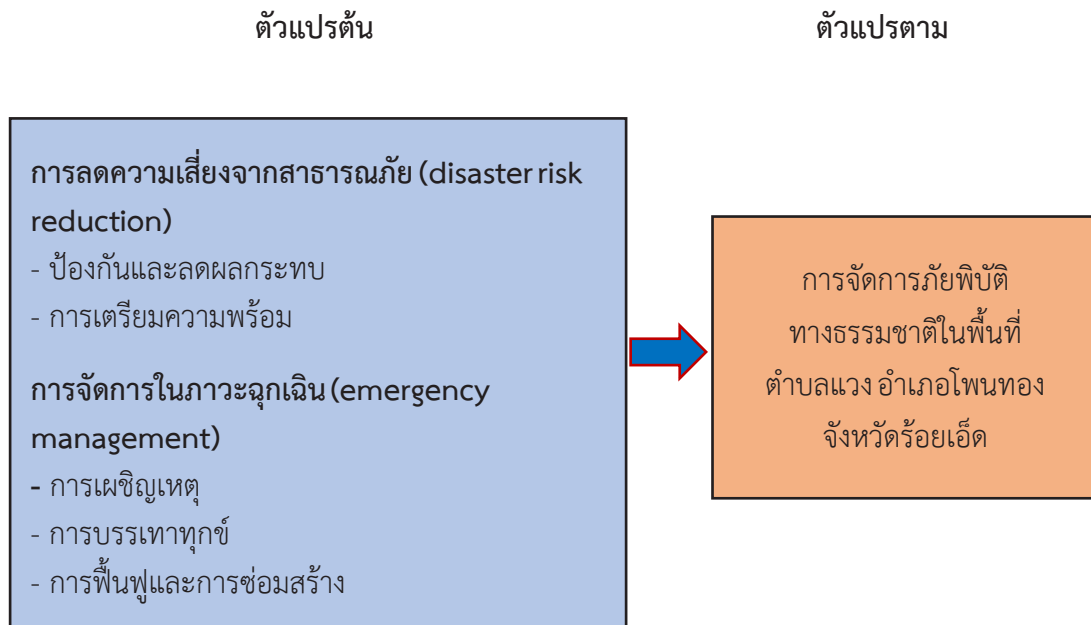
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การวิจัยเรื่อง “การจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด” สิ่งที่คุณวิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ การการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) โดยมีกรอบวิเคราะห์ตามประเด็นที่จะทำการศึกษาซึ่งทำการสังเคราะห์จากกรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยซึ่งอยู่ภายใต้ประเด็นการวิจัย ดังนี้คือ

1. ประเด็นผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด
2. ประเด็นแนวทางการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

4. กรอบการวิเคราะห์การวิจัย

กรอบการวิเคราะห์การวิจัย “การจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด” ผู้วิจัยจึงใช้กรอบการวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการสาธารณภัยของประเทศไทยของ ซึ่งแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2558 เสนอเป็นหลักการว่า “การจัดการความเสี่ยงจากสาธารณะ” โดยเขียนให้เป็นแผนภาพ ดังนี้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยชิ้นนี้ ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์แยกแยะเป็นประเด็นต่างๆ โดยใช้การพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการศึกษาและตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่รวบรวมประเด็นได้อย่างมีระบบ นอกจากนี้ผลจากการสัมภาษณ์ก็นำมาประกอบการวิเคราะห์เพื่อให้ผลของการวิเคราะห์มีความสมบูรณ์แบบมากขึ้น

ผลการวิจัย (Study Results)

1. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

ประเด็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอนาทอง จังหวัดร้อยเอ็ด มีประเด็นที่สำคัญ ดังนี้คือ

ประเด็นผลกระทบต่อร่างกายและชีวิตจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลแวงอำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ภัยพิบัติทางธรรมชาติมักจะทำให้เกิดความสูญเสียแก่ร่างกายและชีวิตตั้งแต่เล็กน้อย จนถึงขั้นเสียชีวิตทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรุนแรงและลักษณะของการเกิดภัยพิบัติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ประชาชนในพื้นที่ประสบภัยพิบัติไม่มีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ และไม่มีผู้ที่เสียชีวิตในภัยพิบัติน้ำหลากที่ไหลเข้าท่วมบ้านเรือน เนื่องจากประชาชนในพื้นที่สามารถอพยพขึ้นที่สูงได้ทันเวลา และส่วนมากจะเป็นผลกระทบในเรื่องทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด

ประเด็นผลกระทบต่อจิตใจจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ประชาชนมีความรู้สึกคิดมาก มีความเครียด เกิดความวิตกกังวลในจิตใจทำให้เกิด การตกใจ เสียใจ วิตกกังวล จากการสูญเสียสิ่งต่างๆ ไป บางรายอาจสูญเสียทรัพย์สินทั้งหมด และรวมไปถึงประชาชนในพื้นที่มีความรู้สึกกลัวเมื่อเห็นเหตุการณ์ที่ภัยพิบัติเกิดขึ้น เนื่องจากพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นมาเป็นเวลานาน นั้นจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกกลัวต่อภัยพิบัติที่เกิดขึ้น

ประเด็นผลกระทบที่เกิดจากเชื้อโรค หลังการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ประชาชนไม่ได้รับผลกระทบจากเชื้อโรคที่มากับน้ำที่ไหลเข้าท่วมบ้านเรือน เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ไม่ได้ลงน้ำ บวกกับน้ำท่วมในครั้งนี้เป็นน้ำป่าไหลหลากที่ไหลเข้าท่วม เป็นเวลาประมาณ 30 ชั่วโมง น้ำก็ลดลงอย่างมากจึงทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่มีผู้ได้รับผลกระทบจากเชื้อโรคที่มากับน้ำในครั้งนี้ แต่เชื้อโรคที่มากับน้ำก็ยังมิใช่ว่าจะไม่มีเพราะน้ำนั้นมาจากคลองที่อยู่ติดกับตลาดสดย่อมมีเชื้อโรคอยู่แล้ว

ประเด็นผลกระทบของการสูญเสียทรัพย์สินที่อยู่อาศัย ที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า มีประชาชนได้รับผลกระทบทุกครัวเรือน แต่ประชาชนบางส่วนได้รับความเสียหายจากการที่ต้องสูญเสียทรัพย์สินเป็นจำนวนมากทรัพย์สินที่เสียหายส่วนมากก็จะเป็นในเรื่องของสินค้าที่นำมาวางจำหน่ายเพราะพื้นที่ตรงนี้เป็นแหล่งการค้าจึงทำให้ทรัพย์สินส่วนมากจะเป็นสินค้า รวมไปถึงสิ่งของที่อยู่ในบ้านของผู้ประสบภัยก็ได้รับความเสียหาย เนื่องจากภัยพิบัติน้ำท่วมในครั้งนี้เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน จึงทำให้ประชาชนส่วนมากได้รับผลกระทบของการสูญเสียทรัพย์สินในครัวเรือน

ประเด็นผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจหลังจากการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจหลังจากการเกิดอุทกภัย กิจกรรมต่างๆ จะไม่สามารถดำเนินการได้ตามปกติ เช่น การเกษตร อุตสาหกรรม การค้าขาย อาจถูกหยุดชะงักการดำเนินการทำให้ผู้ที่ประสบภัยพิบัติไม่มีรายได้และได้รับความเดือดร้อนจากภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ประชาชนในพื้นที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ผู้ประสบภัยประกอบอาชีพหลักคือการค้าขาย เมื่อหลังจากการเกิดภัยพิบัติทำให้เศรษฐกิจของครัวเรือน ลดระดับลง สาเหตุเกิดจากที่

ผู้ประสบภัยได้รับผลกระทบจากการที่ต้องสูญเสียทรัพย์สินซึ่งเป็นสินค้าที่นำมาจำหน่าย จึงจำเป็นต้องซื้อสินค้าชุดใหม่เพื่อที่จะนำมาจำหน่ายต่อไป แต่ผู้ประกอบการบางท่านไม่มีต้นทุน ที่จะซื้อสินค้าเข้ามาจำหน่าย จึงทำให้ต้องใช้เวลาในการที่จะทำให้กลับมามีรายได้เหมือนเดิม

ประเด็นผลกระทบทางการเมือง การปกครองจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า เมื่อเกิดภัยพิบัติหน่วยงานภาครัฐต่างๆ มีหน้าที่ในการบรรเทาสาธารณภัย จะต้องรีบเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือให้ทันกับเหตุการณ์ ถ้าประชาชนไม่ได้รับการดูแลก็อาจจะเกิดความรู้สึกไม่ดีต่อหน่วยงานภาครัฐ อาจมีกลุ่มบุคคลฉวยโอกาสโฆษณาชวนเชื่อกับผู้ประสบภัยผลกระทบทางการเมือง การปกครอง จากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดร้อยเอ็ด หน่วยงานภาครัฐต่างๆ ประชาชนในพื้นที่ไม่มีผู้ที่แสวงหาผลประโยชน์จากการเกิดอุทกภัยในครั้งนี้ เนื่องจากทั้งประชาชนทุกคนกับหน่วยงานต่างๆ ก็ทำงานกันอย่างเต็มความสามารถเพื่อเข้าช่วยเหลือประชาชนผู้ที่ประสบภัย

2. แนวทางการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดร้อยเอ็ด

ประเด็นแนวทางการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดร้อยเอ็ด มีประเด็นสำคัญดังนี้คือ

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster risk reduction)

ประเด็นแนวทางการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย ในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ประชาชนผู้ประสบภัยไม่ได้มีการเตรียมการป้องกันเพื่อที่จะลดผลกระทบของอุทกภัยที่เกิดขึ้นเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นมาเป็นเวลานานประมาณ 40 ปี ทำให้ประชาชนไม่คาดคิดว่าจะมีการเกิดอุทกภัยเกิดขึ้น และประชาชนจึงไม่มีการป้องกันใดๆ เพื่อที่จะลดผลกระทบ

ประเด็นแนวทางการเตรียมความพร้อมในการรับมือสาธารณภัยในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ประชาชนผู้ประสบภัยน้ำท่วมไม่ได้มีการประกาศเตรียมความพร้อมในการรับมือของอุทกภัยของผู้นำชุมชน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นมานานประมาณ 40 ปี ทำให้ผู้นำชุมชน ไม่มีการประกาศเตือน อีกทั้งยังเป็นอุทกภัยที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน ประชาชนผู้ประสบภัยจึงไม่มี การเตรียมการที่จะซื้อสิ่งของที่อำนวยความสะดวก เช่น ข้าวสารอาหารแห้ง ยา วัคซีนโรค สิ่งของต่างๆ เพื่อที่จะรับมือภัยพิบัติ

การจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency management)

ประเด็นแนวทางการเผชิญเหตุในภาวะฉุกเฉินของประชาชนในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ประชาชนผู้ประสบภัยในพื้นที่ได้ทำการยกของที่สำคัญ และสิ่งของที่สามารถยกได้ขึ้นไปบนบ้านหรือชั้นสองของที่อยู่อาศัย เพื่อที่จะทำให้ผลกระทบที่เกิดจากการสูญเสียทรัพย์สินน้อยที่สุด ส่วนของที่ไม่สามารถยกหรือเคลื่อนที่ได้ และของที่ไม่สามารถเก็บได้ทันเวลาก็ต้องปล่อยให้เสียหาย

ประเด็นแนวทางการบรรเทาทุกข์ในภาวะฉุกเฉินของประชาชนในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ได้มีหน่วยงานหน่วยงานภาครัฐต่างๆ เข้ามาช่วยเหลือ รวมไปถึงเจ้าหน้าที่จากจิตอาสา มูลนิธิ เข้ามาช่วยเหลือประชาชนผู้ที่ประสบภัยน้ำท่วมได้มีการแจกถุงยังชีพ ข้าวสารอาหารแห้ง น้ำดื่ม ยารักษาโรคกับประชาชนที่ประสบภัย และมีคุณบิณฑ์ บรรลือฤทธิ์ เข้ามาให้การช่วยเหลือค่าครองชีพเบื้องต้นให้กับผู้ประสบภัยน้ำท่วม

การฟื้นฟู (Recovery build back better and safer)

ประเด็นแนวทางการฟื้นฟูสภาพและการซ่อมสร้างหลังการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ประชาชนในพื้นที่ส่วนมากจะฟื้นฟูสภาพภายในบ้านเรือน ซึ่งจะเป็นการฟื้นฟูในด้านการทำความสะอาดภายในบ้านที่บริเวณมีน้ำขัง โคลนตมซึ่งมากับน้ำ มีการซ่อมแซมส่วนที่เสียหายรวมถึงทรัพย์สินต่างๆ ภายในบ้านที่ได้รับความเสียหาย ทั้งที่สามารถซ่อมแซมได้ก็ต้องดำเนินการเพื่อให้กลับมามีใช้งานใหม่ได้ ส่วนทรัพย์สินที่ไม่สามารถซ่อมแซมได้ก็จำเป็นต้องซื้อใหม่เพื่อใช้งาน ขณะเดียวกันจะมีหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือเทศบาลตำบลโพธารองมาทำการสำรวจความเสียหาย ส่วนประเด็นการซ่อมแซมบ้านเรือนนั้น ประชาชนไม่ได้รับการซ่อมแซมบ้านเรือน เพราะไม่ได้รับความเสียหายใดๆ

อภิปรายผลการศึกษา (Research Discussion)

จากการศึกษา “การจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด” มีข้อค้นพบที่น่าสนใจการอภิปรายผล ดังนี้คือ

1. ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด

ผลกระทบต่อร่างกายและชีวิตจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ประสบภัยพิบัติไม่มีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ และไม่มีผู้ที่เสียชีวิตในภัยพิบัติน้ำหลากที่ไหลเข้าท่วมบ้านเรือน เนื่องจากประชาชนในพื้นที่สามารถอพยพขึ้นที่สูงได้ทันเวลา และส่วนมากจะเป็นผลกระทบในเรื่องทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2550) ผลกระทบต่อร่างกายและชีวิต หมายถึง ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นมักจะก่อให้เกิดความสูญเสีย แก่ร่างกายและชีวิต ตั้งแต่เล็กน้อย จนถึงขั้นเสียชีวิตทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรุนแรงและลักษณะของการเกิดภัยพิบัติ

ผลกระทบต่อจิตใจจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ ประชาชนมีความรู้สึกคิดมาก มีความเครียดเกิดความวิตกกังวลในจิตใจ และรวมถึงประชาชนในพื้นที่มีความรู้สึกกลัวเมื่อเห็นเหตุการณ์ที่ภัยพิบัติเกิดขึ้น เนื่องจากพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นมาเป็นเวลาเกือบ 40 ปี นั้นจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกกลัวต่อภัยพิบัติที่เกิดขึ้นตรงหน้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

กรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2550) ผลกระทบต่อจิตใจ หมายถึง ภัยพิบัติทำให้เกิดการตกใจ เสียใจ วิตกกังวล จากการสูญเสียสิ่งต่างๆ ไป บางรายอาจสูญเสียทรัพย์สินทั้งหมดจากไฟไหม้

ผลกระทบที่เกิดจากเชื้อโรค หลังการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ ประชาชนไม่ได้รับผลกระทบจากเชื้อโรคที่มากับน้ำที่ไหลเข้าท่วมบ้านเรือน เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ไม่ได้ลงน้ำ บวกกับน้ำท่วมในครั้งนี้เป็นน้ำป่าไหลหลากที่ไหลเข้าท่วมเป็นเวลาประมาณ 30 ชั่วโมง น้ำก็ลดลงอย่างมากจึงทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่มีผู้ได้รับผลกระทบจากเชื้อโรคที่มากับน้ำในครั้งนี้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2550) ผลกระทบที่เกิดจากเชื้อโรค หมายถึง ภัยพิบัติที่เกิดจากเชื้อโรค หรือเกิดจากแมลงและสัตว์ ได้แก่ เช่น หนูนา ตั๊กแตน มีเป็นจำนวนมาก

ผลกระทบของการสูญเสียทรัพย์สินที่อยู่อาศัย ที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ มีประชาชนได้รับผลกระทบทุกครัวเรือน แต่ประชาชนบางส่วนได้รับความเสียหายจากการที่ต้องสูญเสียทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก เนื่องจากภัยพิบัติน้ำท่วมในครั้งนี้เกิดขึ้นอย่างกะทันหัน จึงทำให้ประชาชนส่วนมากได้รับผลกระทบของการสูญเสียทรัพย์สินในครัวเรือน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2550) ผลกระทบของการสูญเสียทรัพย์สินที่อยู่อาศัย หมายถึง การเกิดภัยพิบัติแต่ละครั้ง นอกจากผู้ประสบภัยจะเกิดผลกระทบต่อร่างกายแล้วผลกระทบที่เกิด มาพร้อมกันก็คือ สิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องใกล้ชิดกับผู้ประสบภัยบางครั้งพบว่า ผู้ประสบภัยสูญเสียทุกสิ่งตั้งแต่ที่อยู่อาศัย ที่ดินในการประกอบอาชีพ ไร่นา ปศุสัตว์ต่างๆ เครื่องมือในการประกอบอาชีพ เงินทอง เครื่องประดับ เครื่องนุ่งห่ม ซึ่งความสูญเสียต่างๆ เหล่านี้ จะส่งผลกระทบทางด้านจิตใจของผู้ประสบภัย

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจหลังจากการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ ประชาชนในพื้นที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ผู้ประสบภัยประกอบอาชีพหลักคือการค้าขาย เมื่อหลังจากการเกิดภัยพิบัติทำให้เศรษฐกิจของครัวเรือนตกต่ำลง สาเหตุเกิดจากที่ผู้ประสบภัยได้รับผลกระทบจากการที่ต้องสูญเสียทรัพย์สิน ซึ่งทรัพย์สินที่เสียจะเป็นในเรื่องของสินค้าที่จะนำมาจำหน่าย จึงจำเป็นต้องซื้อสินค้าเข้ามาใหม่เพื่อที่จะค้าขายต่อไปซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2550) ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ขณะเกิดภัยพิบัติ เช่น อุทกภัย การจลาจล สงคราม กิจกรรมต่างๆ จะไม่สามารถดำเนินการได้ตามปกติ เช่น การเกษตร อุตสาหกรรม อาจถูกทำลายต้องหยุดชะงักการดำเนินการ การคมนาคม ถูกตัดขาด การขนส่งสินค้าหยุดชะงัก สินค้าขาดแคลนและมีราคาสูงขึ้นผู้มีรายได้น้อยจะได้รับความเดือดร้อน การส่งต่อสินค้าไปขายต่างประเทศหยุดชะงัก และส่งผลกระทบโดยรวมต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

ผลกระทบทางการเมือง การปกครองจากภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลแวง อำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ หน่วยงานภาครัฐต่างๆ ประชาชนในพื้นที่ไม่มีผู้ที่แสวงหาผลประโยชน์จากการเกิดอุทกภัยในครั้งนี้ เนื่องจากทั้งประชาชนทุกคนและหน่วยงานต่างๆ ก็ทำงาน

กันอย่างเต็มความสามารถเพื่อเข้าช่วยเหลือประชาชนผู้ที่ประสบภัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (2550) ผลกระทบทางการเมืองการปกครอง หมายถึง เมื่อ เกิดภัยพิบัติหน่วยงานภาครัฐต่างๆ มีหน้าที่ในการบรรเทาสาธารณภัย จะต้องรีบเข้าไปดำเนินการ ช่วยเหลือให้ทันกับเหตุการณ์และมีประสิทธิภาพ ถ้าประชาชนไม่ได้รับการดูแล และไม่ได้รับการ ช่วยเหลือจากรัฐ จะทำให้ประชาชนรู้สึกถูกทอดทิ้ง เกิดความรู้สึกไม่ดีต่อหน่วยงานภาครัฐ อาจมี กลุ่มบุคคลฉวยโอกาสโฆษณาชวนเชื่อกับผู้ประสบภัยทำให้เกิดปัญหาตามมาภายหลังได้

2. แนวทางการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลแว อำเภโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย (Disaster risk reduction)

แนวทางการป้องกันและลดผลกระทบจากสาธารณภัย ในพื้นที่ตำบลแว อำเภโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ ประชาชนผู้ประสบภัยไม่ได้มีการเตรียมการป้องกันเพื่อที่จะลดผลกระทบ ของอุทกภัยที่เกิดขึ้น เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นมาเป็นเวลานานประมาณ 40 ปี ทำให้ ประชาชนไม่คาดคิดว่าจะมีการเกิดอุทกภัยที่เกิดขึ้น ประชาชนจึงไม่มีการป้องกันเพื่อที่จะลด ผลกระทบของภัยพิบัติน้ำท่วมในครั้งนี้

แนวทางการเตรียมความพร้อมในการรับมือสาธารณภัยในพื้นที่ตำบลแว อำเภโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ ประชาชนผู้ประสบภัยน้ำท่วมไม่ได้มีการประกาศเตรียมความพร้อม ในการรับมือของอุทกภัยของผู้นำชุมชน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่ไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นมานานประมาณ 40 ปี ทำให้ผู้นำชุมชนไม่มีการประกาศเตือนบวกกับเป็นอุทกภัยที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหันประชาชน ที่ประสบภัยจึงไม่มีการเตรียมการที่จะซื้อสิ่งของที่อำนวยความสะดวก กับข้าวสารอาหารแห้ง ยา รักษาโรค สิ่งของต่างๆ เพื่อที่จะรับมือภัยพิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแผนการป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.2558 การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย หมายถึง เป็น การลดโอกาส ที่จะได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ โดยการวิเคราะห์และการจัดการ กับปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของสาธารณภัย เพื่อลดความล่าช้า ลดปัจจัยที่ทำให้เกิด ความเปราะบาง และเพิ่มศักยภาพของบุคคล ชุมชน และสังคมให้เข้มแข็งในการจัดการปัญหาใน ปัจจุบัน รวมถึงป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

การจัดการในภาวะฉุกเฉิน (Emergency management)

แนวทางการเผชิญเหตุในภาวะฉุกเฉินของประชาชนในพื้นที่ตำบลแว อำเภโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ ประชาชนผู้ประสบภัยในพื้นที่ได้ทำการยกของที่สำคัญ และของที่สามารถ ยกได้ขึ้นไปบนบ้านหรือชั้นสองของที่อยู่อาศัย เพื่อที่จะทำให้ผลกระทบที่เกิดจากการสูญเสีย ทรัพย์สินน้อยที่สุดส่วนทรัพย์สินที่ไม่สามารถยกหรือเคลื่อนที่ได้และที่ไม่สามารถเก็บได้ทันเวลาก็ ต้องปล่อยให้เสียหาย

แนวทางการบรรเทาทุกข์ในภาวะฉุกเฉินของประชาชนในพื้นที่ตำบลแว อำเภโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ ได้มีหน่วยงานหน่วยงานภาครัฐ คนจากจิตอาสา มูลนิธิ เข้ามาช่วยเหลือ

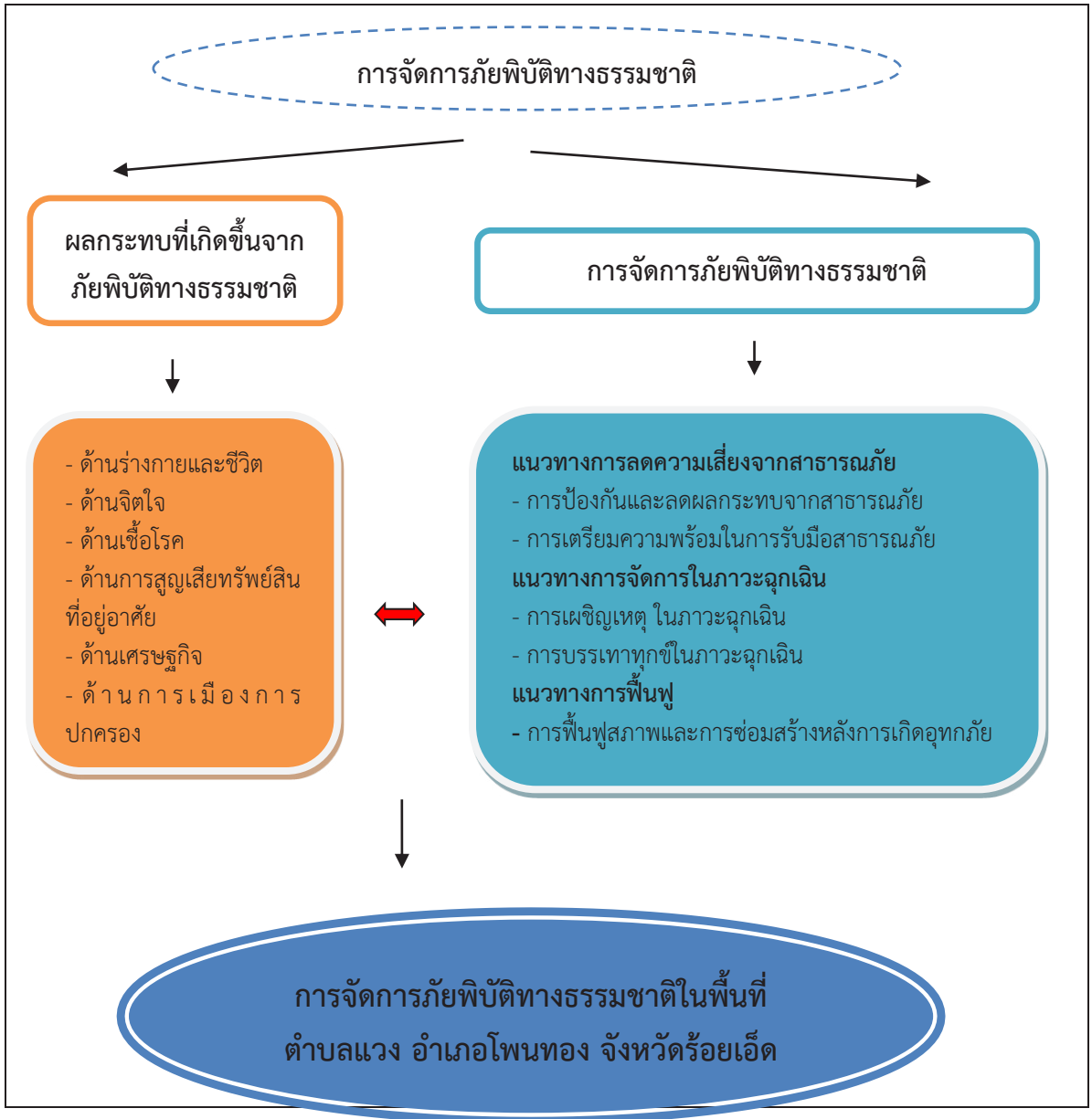
ประชาชนผู้ที่ประสบภัยน้ำท่วมได้มีการแจกถุงยังชีพ ข้าวสารอาหารแห้ง น้ำดื่ม ยารักษาโรคกับประชาชนที่ประสบภัย และมีคุณบิณฑ์ บรรลือฤทธิ์ ช่วยเหลือแจกเบียร์ยังชีพให้กับผู้ประสบภัยน้ำท่วม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.2558 หมายถึง การจัดการในภาวะฉุกเฉิน เป็นการเผชิญเหตุและ จัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉินให้เป็นไปอย่างมีมาตรฐาน โดยการจัดระบบ การจัดการทรัพยากร และการกิจจความรับผิดชอบ เพื่อเผชิญเหตุการณ์ฉุกเฉินที่เกิดขึ้นทุกรูปแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงลดความสูญเสียที่จะมีต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ทรัพยากร สภาพแวดล้อมสังคม และประเทศให้มีผลกระทบน้อยที่สุด

การฟื้นฟู (Recovery build back better and safer)

แนวทางการฟื้นฟูสภาพและการซ่อมสร้างหลังการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวคือ ประชาชนส่วนมากจะฟื้นฟูสภาพภายในบ้าน ซึ่งจะเป็นการฟื้นฟูในด้านการทำความสะอาดภายในบ้านที่มีน้ำขัง โคลนที่มากับน้ำ และจะหน่วยงานจากเทศบาลมาดำเนินการล้างถนนที่สกปรก ส่วนด้านการซ่อมแซมบ้านเรือนนั้นประชาชนไม่ได้มีการซ่อมแซมบ้านเรือน เพราะไม่ได้รับความเสียหายใดๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.2558 การฟื้นฟูสภาพ หมายถึง เป็นการปรับสภาพระบบสาธารณูปโภค การดำรงชีวิตและสภาวะวิถีความเป็นอยู่ของชุมชนที่ประสบภัยให้กลับสู่สภาวะปกติหรือพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นและปลอดภัยกว่าเดิม

องค์ความรู้ใหม่ (New Knowledge)

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติในพื้นที่ตำบลเวียง อำเภอโพธารอง จังหวัดร้อยเอ็ด” ได้้องค์ความรู้ใหม่สู่การจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ ดังนี้คือ

ข้อเสนอแนะการศึกษา (Study Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ควรให้ความสำคัญในการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติในทุกพื้นที่ แม้ว่าพื้นที่ตรงนั้น จะไม่มีภัยพิบัติเกิดขึ้นมาก่อนก็ตาม รัฐและประชาชนควรระวังทุกครั้งเมื่อมีฝนตกหนัก ลมพัดแรง เป็นต้น

1.2 ประชาชนควรมีความรู้ในการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยการที่รัฐบาลควรลงพื้นที่ไปให้ความรู้กับการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติในทุกพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ เพื่อที่จะได้รู้ที่มาหรือสาเหตุของภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น ภัยธรรมชาติทางน้ำ ภัยแล้ง ภัยธรรมชาติทางลม ภัยธรรมชาติทางไฟ เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาว่ามีแนวโน้มที่จะทำให้ผู้ประสบภัยที่ได้รับผลกระทบของภัยพิบัติทางธรรมชาติครั้งนี้แล้ว ครั้งต่อไปผู้ประสบภัยจะได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติทางธรรมชาติมากขึ้นหรือน้อยลง

เอกสารอ้างอิง (References)

- กรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2558). **การจัดการสาธารณภัยของประเทศไทย : แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.2558**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.disaster.go.th/th/qvote-questionnaire-28/>. [21 ธันวาคม 2563]
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2550). **องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.dla.go.th/index.jsp>. [19 ธันวาคม 2563]
- ปฐมาภรณ์ บุษปจาร์จ. (2555). **การจัดการภัยพิบัติ : ปรัชญาสวัสดิการและประยุกต์**. กรุงเทพฯ : สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง.
- กรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2550). **ผลกระทบที่เกิดจากภัยพิบัติ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.disaster.go.th/th/qvote-questionnaire-28/>. [24 ธันวาคม 2563]
- มูลนิธิชุมชนไท. (2560). **การจัดการภัยพิบัติโดยเครือข่ายชุมชนเป็นแกนหลัก**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.chumchonhai.or.th/data-disaster>. [25 ธันวาคม 2563]
- สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. (2562). **การเรียนรู้และอยู่รอดของชุมชนจากภัยพิบัติ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://siamrath.co.th/n/23277>. [24 ธันวาคม 2563]
- Department of National Disaster Prevention and Mitigation. (2013). **Reducing risk from disaster**. Bangkok : The Agricultural Cooperative Publishing House of Thailand.
- International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies. (2013). **World Disasters Report 2013: Focus on technology and the future of humanitarian action**. Geneva, Switzerland : International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies.

Thai Health Project. (2013). **Thai Health 2013**. Nakhon Pathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University.

World Health Organization. (2008). **Humanitarian Health Action**. Retrieved July 28, 2012, from <http://www.who.int/hac/about/definitions/en/>